

Liget, saa vil man ikke finde Mere af denne Stribhed tilstede. Da indtræder der atter et tvivlsomt Dieblif, skjøndt der vel er andre finere Tegn, hvorved man endda, naar man er øvet i at benytte disse Tegn, kan komme til Sikkerhed om, hvorvidt Døden virkelig er indtraadt. Dette kan man saaledes, naar man forstaaer det, ved at lægge Dret paa Brystet for at opfatte den Lyd, som Hjertet giver ved sin Bevægelse, eller ved at anbringe et electricff Batteri, men disse Tegn kunne ikke benyttes af Enhver. I Reglen vil man dog i saa Tilfælde gjøre rettest i at opsætte sin Dom, indtil Forraadnelsen er indtraadt. De see altsaa, mine Herrer, at naar et Menneske er død, vil man i det aldeles overveiende Fleertal af Tilfælde — jeg vil sige, man kan sætte Tilfældene som tusinde mod eet — med Betthed kunne see og aldeles ikke være i Tvivl om, hvorvidt Døden er indtraadt, at dernæst den, der har seet Liget i den Tid, der hengaaer imellem, at Dødsstivheden er indtraadt, og den ophører, og som har været istand til at bedømme, om denne Dødsstivhed har været tilstede, ligeaa tidt vil kunne nære nogenomhøst Tvivl i saa Henseende, og at der altsaa kun bliver et ganske ringe Antal Tilfælde tilbage, hvor Tvivl kan være tilstede, naar Forraadnelsen ikke er indtraadt. Nu er det altsaa et Spørgsmaal, om det er den rigtige Vej at gaae, at forlange, at intet Lig maa jordes eller hensættes paa affides Sted uden Tilsyn, før det er godtgjort, at umiskjendelige Tegn paa Forraadnelse have vist sig, thi Hensigten er jo dog kun den, at være fuldkommen sikker paa, at intet Legeme jordes eller hensættes paa affides Sted, medmindre det er sikkert, at det er dødt; men da den fuldstændige Sikkerhed for, at Døden er tilstede, kan være og i Almindelighed er tilstede, forinden Forraadnelsen indtræder, er der jo ingen Nødvendighed for paa Grund deraf at udstede en saadan Lov. Smidlertid kunde man maaskee gjerne gjøre det, hvis det ikke medførte visse Ulemper, og det er med Hensyn til disse Ulemper, at jeg gjerne vilde udbede mig Thingets Opmærksomhed. Der er for det Første den Ulempe derved, at det, skjøndt det sjældnere er Tilfældet, kan være meget længe,

inden Forraadnelsen bliver aldeles synlig. Naar et Lig ligger under en vis lavere Temperatur, og der er stor Tørhed tilstede, og Mennesket isørveien har været meget magert og udtørret, eller naar visse særegne Constitutionsforhold have været tilstede hos et Menneske, kan det være meget længe, inden noget aldeles sikkert Tegn paa Forraadnelse indtræder, og som Følge deraf vilde et saadant Lig altsaa kunne staae hen i flere Uger, inden man kunde begrave det; men dernæst vil jeg i Særdeleshed bede lagt Mærke til, at det ingenlunde er sjældent, at der allerede 24 Timer efter Døden, ja endog tidligere, er fuldkomment umiskjendelige Forraadnelsestegn tilstede. Dette afhænger af forskjellige Omstændigheder, som det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) før nævnte; det skeer meget almindelig under en høj Temperatur, og naar det er varmt om Sommeren; men dernæst skeer det ogsaa efter visse Sygdomme. Der er visse Sygdomme, især heftige Febersygdomme, Barfelseber og deslige, som bevirke, at der — ikke sex Timer efter Døden — er er fuldstændig Oplosningstilstand tilstede. Man sees altsaa, at Forraadnelsen kan begynde meget tidligt, og naar den først er begyndt, kan den udvikle sig overmaade hurtigt. Nu spørger jeg: Er det uden Betænkelse for de Nærmeste at skulle beholde et Lig i Stuen i flere Dage, naar det er i en stærk Oplosningstilstand? — Der er af min ærede Sidemand tilvenstre (H. Hage) henpeget paa smitsomme Sygdomme. Vel er der taget noget Hensyn dertil i § 6, men jeg skal tillade mig at bemærke, at det just ikke saameget er de Tilfælde, som den ærede Forlagsstiller har tænkt paa i § 6, der ligge mig paa Hjerte — det hedder nemlig i Paragraphen, at der i Tilfælde af „smitsomme Sygdomme eller andre Sygdomme, som udbrede sig til en større Deel af Beboerne paa en Egn“, kan gives Undtagelsesforholdsregler af Justitsministeren, — men det er snarere saadanne Tilfælde, hvor den smitsomme Sygdom netop er begyndt, og hvor det efter Bestemmelserne i § 6 næsten ikke lader sig gjøre at sætte Skranker for dens videre Udbredelse; i saadanne Tilfælde er det netop af Vigtighed,